

Olotina

Revista Olotina Literaria, científica y Administrativa

SETMANARI DEFENSOR DELS INTERESSOS DE LA COMARCA QUE NO ESTÁ ADHERIT NI AFILIAT A CAP PARTIT POLÍTIC

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ

Impremta de Pere Aubert. Sant Bernat, n.º 2

Els pagos son a la bestreta.

Deis treballs publicats ne responen sos autors.

PREUS DE SUSCRICIÓ:

Any, 5 ptes.—Nombre solt, 10 céntims.

DE LES OBRES QUÈ'S REBIN SE'N DONARÀ COMPTÉ Y DE LES QUE SE'N ENS ENVÍEN ELS EXEMPLARS S'EN FARÀ LA CRÍTICA

PER LA CULTURA

Llegí dies enrera que'l primer Congrés espanyol d'Higiene escolar tingué a Barcelona, a proposta del P. Ruiz Amado, aprová una proposició quina primera part diu aixís:

«Habitantes de un planeta regido por el sol, rodeado de atmósfera y cubierto de agua en dos terceras partes, corresponde por modo ilegalable á todos los niños.

1.º El derecho á la luz del sol.

2.º El derecho al aire abundante.

3.º El derecho al agua y á la limpieza que con ella se obtiene.

Ni el Estado, ni quiénquiera que sea tiene derecho para recluir al niño en locales cerrados á la luz y al influjo del sol, escasos de aire y privados de agua y de limpieza por más que tales mazmorras se condecoren con el nombre abusivo de *escuela*.

Ho deixém en castellá, tal com ho hem llegit perque val la pena, y no per el sabor del original.

Probablement, molts dels que llegeixen *VITALITAT*, no saben que'l P. Ruiz Amado, es avui un insigne pedagog a quíls hábits que vesteix no li fan gens de nosa pera parlar ab desinvoltura de les coses d'ensenyansa, sostenint idees noves y avensades en materia d'educació. No sé si saben que l'esmentat senyor, fa alguns anys, estigué en aquesta ciutat fent els sermons de la novena a la Verge del Tura, sermons d'algúns dels quals ne conservém grat recort. Lo que per la nostre part no sabéim, es, si'l s'ha de dir, allí instalades. Suposém que això darrer n'ho faríen. Llavors l'ilustre jesuita, no s'havia llensat tan de plé com ara al camp de la *Paidología* y de la *Pedagogía*, y potser dita visita no li interessaría com al present. Lo que si sabéim,

y d'això ens en lamentém amargament, profundament, es que per dejadesa de tots, dels Ajuntaments administratius y no administratius, de les Junes locals d'instrucción pública, dels periódics d'accio católica y dels que n'ho son, a les criatures d'Olot, d'una ciutat com Olot, no se'ls hi reconeix lo que'l P. Ruiz Amado ne diu *els drets individuales de la mainada*.

Y es que aquí, en confesarlo ab tota franquesa, s'ha descuidat completamente tot lo que fa referencia a educación; mai s'ha dedicat la més mínima atenció a les coses de l'ensenyança. No cap amagarse, no deu amagarse. Les flagues no's curen pás tapantles. Hem de dirlo. L'escola oficial de parvuls de nostre ciutat—concretantnos avui per avui a dita escola—está en un estat veritablemente deplorable. Es raquítica, miserable, instalada en un lloc antibígnic. Les criatures que hi van no tenen l'aire necessari, y'l que respiren, el respiren viciat, perque la cabuda del local es per xixante o setanta alumnes tot lo més, y n'hi assisteixen cap a un centenar, enquistintse de la manera que's pot suposar. No tenen sol, no'n disfruten de sa llum vivificant y plena d'alegría, perque la major part de l'any el veuen solsament quant l'astre del dia se'n va a la posta, y per medi d'unes finestres altes que qui sap si s'obren gaire sovint. No tenen esbarjo de cap mena, perque l'únic lloc pera esbarcirse la mainada es el pati de l'Hospital—escrivíbim això tenint demunt de nostre taula de treball un estudi de F. Klein sobre'l *Kindergarten* de Froebel y hem de parlar del pati de l'Hospital!—un pati que no veu el sol, humit, mal empedrat, en el que hi falta aigua y llampiesa, perqué les vegades que hi hem entrat hem tingut de taparnos el sentit del olfatz pera no respirar la fétida olor que llensaven els consums allí instalats, y aquest es tot el jardí dels parvuls! Y no dic ràs del material de l'escola, perque sense volerho, brollaríen de la meva ploma

coses massa fortes. Fent constar que ens ha assegurat qui pot saberho, que l'Ajuntament, en els seus pressupostos, no ha consignat mai un céntim per material, n'hi ha prou. Diu tant això com lo que podriem dir.

Senyor Batlle, no li fa vergonya a vosté y a l'Ajuntament que presideix que's pugui dir tot lo dit de l'escola de parvuls d'una ciutat de deu mil habitants? Senyors y señores de la Junta local d'instrucción pública, no'ls sà pena lo que deixém exposat? No'ls sembla qu'es hora de que se'n ocupin? Será precís pera que ho fassin que's recordém les atribucions que tenen y'ls debers que la llei els imposa? Haurém de fer memoria al Vocal Metje de la Junta, de quines son les seves obligacions? Si precisa ferho, ho farém. Ja n'hi han prou de convencionalismes y d'atenuacions. Y ho farém un dia, y un altre, y un altre, fins a veurer si podrém conseguir que la gent s'interessin per les qüestions de la ensenyansa, fins a lograr que's capaciti bé de l'importància que això té, fins a treurer l'idea que aquí domina en molts, de considerar l'escola com una mena de magatzém de criatures aont se'ls envia pera lliurarse de ses travessures y molesties, sens preocuparse del modo com hi estan.

Y aixís creiem fer cultura.

En previsió del cólera

En els temps actuals ja ningú posa en tela de judici tan solsament, el que el cólera tingui com a causa eficient l'introducció en el cos humà d'un microbi específic y es el que fou descobert per Roch a l'any 1883 y que se l'anomena *vibrió cóleric*, *bacillus coma de Roch* o *bacillus virgula*.

Aquesta enfermetat es de les que s'anomenen exòtiques; així es que son veritable origen se'l troba a l'Asia y solsament en un punt d'aquesta part del mon qu'es la Bengala Baixa. Aquí si que's la seva vera patria, es a casa seva ja de temps immemorial y aont any després any hi causa milers de víctimes.

A Europa comensa sa historia a l'any 1817, desde aquesta fetxa hasta'l present, hi ha fet va-